

Bivolul si cotofana de George Toparceanu - fabula

Fabula este o specie literara epica, in versuri sau in proza, in general scurta, in care se critica defecte omenesti puse pe seama animalelor, plantelor sau altor elemente ale naturii, cu scopul indreptarii acestora.

Ca orice fabula, aceasta este alcatuita din doua parti: povestirea propriu-zisa, (in care apar personajele animale) si morala.

Povestirea este realizata prin doua moduri de expunere: naratiunea si dialogul.

Locul nu este precizat, semn ca astfel de intamplari pot avea loc oriunde. El poate fi dedus: daca personajul principal este un bivol, atunci scena respectiva este un camp de trifoi.

Timpul nu este nici el precizat, semn ca asemenea intamplari sunt permanente. Putem deduce ca este vara, asa cum sugereaza versul: "... Ca ma apara de muste, de tantari si de tauni... .. si de alte spurcaciuni..."

Intr-o zi, pe cand un bivol pastea, cu o cotofana plimbandu-se pe spatele lui, a fost vazut de un catel. Aceasta s-a gandit ca, urcandu-se si el pe spatele bivoului, ar scapa de efortul de a se deplasa. Indata ce cainele a ajuns la locul mult dorit, bivolul a tresarit, dar i-a luat doar cateva secunde sa-si revina dupa impactul cu inamicul si "sa-l rastoarne", "sa-l ia in coarne" si apoi sa-l lase fara suflare "in trifoi."

Ca sa-i fie de invatatura, bivolul i-a tinut catelului o lectie verbala in care i-a explicat ca el permite cotofenei sa-i stea in spate, deoarece il apara de insecte.

Morala este urmatoarea: nimeni nu face nimic pentru cineva pe gratis, ci asteapta un serviciu in schimb.

Observam ca actiunea este simpla, ca in toate fabulele surprinzand faptele esentiale ale personajelor, in functie de care sa putem deduce caracterul acestora.

Astfel, bivolul, desi este "mare" mananca, deci face ceea ce este specific rasei lui, sugerand ca a ajuns puternic prin efort propriu.

Cotofana, mica si iute, alearga dupa insecte, realizand doua scopuri: se hraneste, dar il apara si pe bivol, incat acesta ii permite sa se plimbe pe spinarea lui.

Catelul, asa cum arata si diminutivul, este mic, dar smecher, gandind numai cum sa profite de altii, fara sa faca ceva util.

Din comportarea animalelor, observam ca autorul le-a ales astfel incat sa semene bine cu anumite tipuri de oameni.

Altfel spus, sub infatisarea si comportarea acestor animale, noi putem descoperi cu usurinta pe

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

oamenii din jur, care au anumite defecte grave, de care nu incearca sa scape. Deci, fabula are, prin excelenta, o realizare alegorica.

Deoarece actiunea este simpla, petrecuta intr-un singur loc (un camp cu trifoi) si intr-un timp scurt, personajele sunt putine (trei) dintre care numai doua sunt implicate, concret, in actiune: bivolul si catelul.

Titlul ales de autor poate sugera un aspect frumos al relatiilor dintre oameni si exprima o lunga prietenie. Din nefericire, asa cum rezulta din spusele bivolului, nu este o prietenie sincera, ci bazata pe interes, asa cum reiese si din morala fabulei.

In concluzie, putem spune despre aceasta lectura ca este o fabula in versuri, deoarece intruneste toate caracteristicile acestei specii literare.

Alaturi de George Toparceanu au mai scris fabule: Anton Pann, Alecu Donici, Tudor Arghezi, in sa cel mai mare fabulist ramane Grigore Alexandrescu, care a excelat in acest gen literar. Din creatia lui amintim: "Lupul moralist", "Vulpea liberala", "Boul si vitelul", "Cainele si catelul", "Atelajul eterogen" si altele.

-Caracteristicile unei fabule:-

- apartine genului epic, este populara sau culta, in versuri sau in proza;
- de mici dimensiuni, intrucat naratiunea este adesea inlocuita cu dialogul: personajele se prezinta singure;
- povestirea scurta se aseamana cu o sceneta, cu putine personaje, dar reprezentative;
- locul si timpul sunt vagi, intarind ideea ca asemenea fapte se pot petrece oriunde si oricand;
- animalele (plantele, obiectele) sunt alese cu maiestrie, incat sa redea cat mai fidel, trasaturile personajului pe care-l intruchipeaza: furnica - omul harnic; greierele - omul lenes; vulpea - omul siret; lupul - omul lacom; boul - omul prost; catelul - omul fricos; magarul - omul incapatanat etc.
- sub valul alegoriei se descopera lumea oamenilor cu defectele eterne;
- fiecare personaj este simbolic, deoarece reda un anumit tip uman, avand mai multe defecte, dar dintre toate unul este definitoriu;
- structura are doua parti:
 - a) povestirea redusa (sceneta) care aduce in fata cititorului personajele cu defectele lor;
 - b) morala (invatatura), de regula scurta, si care se gaseste cel mai des in final, dar si la inceput sau in interiorul povestirii;
- limbajul folosit este unul comun, prozaic, fara prelucrari literare, deoarece accentul este pus pe satirizarea defectelor;
- fabulele au rol instructiv, dar, mai ales, educativ (moralizator).